

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/71/2012
Identifikačné číslo spisu:	4012200668
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4012200668.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci navrhovateľa: Y., P., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, 29. augusta 8, Bratislava, o zvýšenie invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/185/2012-14 zo dňa 14. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 19Sd/185/2012-14 zo dňa 14. augusta 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. 620 308 6219 zo dňa 16.03.2012, ktorým odporkyňa podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zvýšila navrhovateľovi od 05.09.2011 na 21,20 € mesačne s tým, že od 01.01.2012 sa suma invalidného dôchodku zvyšuje na 21,90 € mesačne z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - pobočky v Nových Zámkoch zo dňa 02.02.2012 bol stanovený pokles schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť na 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie a žiadal o jeho dôkladné posúdenie. Namietal nezrovnalosti v súvislosti s odpracovanými rokmi v Českej a Slovenskej republike. Podľa jeho názoru roky k priznaniu invalidného dôchodku v Slovenskej republike neboli vypočítané správne a poukázal na to, že popri priznanom smiešne malom invalidnom dôchodku dostáva dávku 60,50 € a je hlboko pod životným minimom. S odvolaním predložil kópiu zápočtového listu a. s. Ingstav Brno z 30.06.1997 a 1. stranu lekárskej správy posudkového lekára sociálneho poistenia z 18.01.2007.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Zdôraznila, že predmetom súdneho prieskumu v predmetnom konaní je

navrhovateľom napadnuté rozhodnutie č. 620 308 6219 zo 16.03.2012, ktorým bola navrhovateľovi zvýšená suma invalidného dôchodku z dôvodu, že sa zvýšila miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo 45 % na 55 %. Z uvedeného dôvodu sa nemožno zaoberať námietkami týkajúcimi sa obdobia dôchodkového poistenia, pretože rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku od roku 2005 už nadobudlo právoplatnosť.

V súvislosti s tým poukázala na to, že navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov spochybnili alebo vyvrátili. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie ešte vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto mu nárok na ďalšie zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 14.05.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V konaní nebolo sporné, že na základe žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku z 05.09.2011 bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 02.02.2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Nových Zámkoch. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie bola určená strata jedného oka pri zachovaní zrakových funkcií na druhom oku (kap. VII, odd. A, pol. 7 prílohy č. 4 zákona) podmieňujúca 45 %-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Posudkový lekár zhodnotil aj ďalšie zdravotné postihnutie odôvodňujúce zvýšenie percentuálnej miery o 10 %, teda na 55 %, a to stav po zlomenine vonkajšieho a vnútorného členka (kap. XV, odd. G, pol. 53 prílohy č. 4 zákona). Z celkového posudku vyplýva, že u navrhovateľa ide o dlhodobu nepriaznivý stav a dátum zmeny percentuálnej miery stanovil na 05.09.2011.

Na základe tohto posudku vydala odporkyňa dňa 16.03.2012 rozhodnutie o zvýšení invalidného dôchodku navrhovateľa, ktoré je predmetom preskúmania súdom v tomto konaní.

Po podaní opravného prostriedku, ktorým navrhovateľ namietal stanovenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú považoval vzhľadom na jeho zdravotný stav za nízku, bol jeho zdravotný stav posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - pobočky v Nových Zámkoch dňa 04.06.2012 a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, so sídlom v Nitre, dňa 17.07.2012, ktorí zhodne za rozhodujúce zdravotné postihnutie považovali praktickú slepotu ľavého oka (kap. VII, odd. A, pol. 7 prílohy č. 4 zákona) odôvodňujúce 45 %-nú mieru poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť, s tým, že mieru poklesu u navrhovateľa zvyšuje o 10 % na 55 % zlomenina ľavého členka (kap. XV, odd. G, pol. 53 prílohy č. 4 zákona). Posudkoví lekári konštatovali, že zdravotný stav zistený vyšetrením u posudkového lekára a odbornými nálezmi poukazuje na praktickú slepotu ľavého oka. Pre toto zdravotné postihnutie prislúcha miera poklesu 45 %, a táto miera poklesu je navýšená o obmedzenie funkcie ľavého členka po zlomenine o 10 % na celkovú mieru 55 %. Prípadná operácia pravého oka nebude mať vplyv na posúdenie, vzhľadom na nezáväzný nález - šedý zákal, čo sa pravdepodobne operáciou zlepší.

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona č. 461/2003 Z. z.) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na

schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

V konaní podľa § 250l a nasl. OSP súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí vydaných v konaní o dôchodkových dávkach, pričom súd preskúma rozhodnutie na základe podaného opravného prostriedku v medziach, ktoré vyplývajú z jeho obsahu, ale predovšetkým z predmetu preskúmaného rozhodnutia. V tejto veci predmetom preskúmaného rozhodnutia bolo zvýšenie invalidného dôchodku navrhovateľa od 05.09.2011 z dôvodu zvýšenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav v zmysle § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona.

Súd prvého stupňa preto správne v zmysle obsahu podaného opravného prostriedku navrhovateľa zameral svoju pozornosť na preukázanie podstatných skutočností zhoršenia jeho zdravotného stavu odôvodňujúcich zvýšenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. V tomto smere súd konštatoval, že nezistil na strane odporkyne pochybenie ani porušenie zákona, pričom vychádzal z toho, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený posudkovými lekármi na základe vlastných vyšetrení ako aj predložených lekárskeho správ a nálezov z odborných vyšetrení, ktoré navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku nespochybňoval. Súd poukázal na to, že posudkoví lekári sociálneho poistenia posúdili aj novo predložené lekárske správy z odborných vyšetrení dospeli k záveru, že stav po zlomenine vonkajšieho a vnútorného členku, zhojená v nepriaznivom postavení s porušenou funkciou pohybu v končatine odôvodňuje zvýšenie percentuálnej miery priznanej pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, maximálne o 10 %, čo sa premietlo v predmetnom rozhodnutí odporkyne o zvýšení invalidného dôchodku navrhovateľa.

Odvolací súd poukazuje na to, že z rozhodnutia okrem iného vyplýva, že pôvodný nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok vznikol 10.11.2005 a spôsob výpočtu priemerného osobného mzdového bodu a rokov obdobia dôchodkového poistenia spolu s pripočítaným obdobím bol podrobne vysvetlený v samotnom rozhodnutí o priznaní invalidného dôchodku č. 620 308 6219 zo dňa 13.08.2008.

Podstatné skutočnosti v ňom konštatované z neho citoval aj súd prvého stupňa vo svojom rozsudku, keď uviedol, že k 10.11.2005, t. j. ku dňu vzniku invalidity navrhovateľ získal na území Slovenskej republiky 8.570 dní obdobia dôchodkového poistenia, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dosiahnutia dôchodkového veku podľa právnych predpisov Slovenskej republiky. Podľa § 60 ods. 6 zákona tak získal 23,4795 rokov obdobia dôchodkového poistenia. Okrem toho z obsahu pripojeného spisu odporkyne mal súd za preukázané, že z dôvodu, že navrhovateľ pracoval aj v Českej republike 7.243 dní, jeho dôchodok bol preto čiastkovaný. O invalidný dôchodok navrhovateľ požiadal aj u Českej správy sociálneho zabezpečenia. Jeho žiadosť však bola zamietnutá z dôvodu, že nezískal potrebnú dobu poistenia pre nárok na invalidný dôchodok v Českej republike z dôvodu, že v rozhodnom období pred vznikom invalidity, t. j. v dobe od 02.10.1996 do 01.10.2006 získal len 4 roky a 139 dní poistenia, čo znamená, že nezískal vo veku nad 28 rokov potrebných 5 rokov poistenia.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 620 308 6219 zo dňa 16.03.2012 o zvýšení invalidného dôchodku navrhovateľa a pokiaľ navrhovateľ vo svojom odvolaní proti rozsudku prvého stupňa namieta údajné nezrovnalosti v obdobiach dôchodkového poistenia z ktorých vychádzalo pôvodné rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku v Slovenskej republike, na tieto nebolo možné v tomto konaní (naviac v jeho odvolacom štádiu), v ktorom sa preskúmavalo (nadväzujúce) rozhodnutie o zvýšení invalidného dôchodku z dôvodu zvýšenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť prihliadnuť.

Preto vychádzajúc z obsahu opravného prostriedku a predmetu napadnutého rozhodnutia odporkyne bolo potrebné konštatovať, že z postupu krajského súdu je zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskeho nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov navrhovateľa, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný

potenciál. Nepochybil preto, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Navrhovateľ nepredložil ani v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuvedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali.

Podľa názoru odvolacieho súdu neboli dané dôvody pre spochybnenie záveru odporkyne o tom, že zdravotné ťažkosti navrhovateľa znižujú jeho pracovný potenciál o 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V konaní tak neboli preukázané skutočnosti odôvodňujúce inú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako bola ustálená.

Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, odvolací súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti objektívnych skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie svojho zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a opravnému prostriedku navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.